

Introductie Social Presencing Theater

Co-sensing bestaat in hoofdzaak uit twee activiteiten.

Allereerst door naar de randen van het systeem te gaan en door daar de belangrijkste observaties te verzamelen, de belangrijkste momenten in het luisteren en de belangrijkste inzichten vanuit de periferie, vanuit de randen van het systeem. Zodat we beter begrijpen hoe de diverse stakeholders – en dan vooral de meest gemarginaliseerde van wie we het minste weten – betrokken zijn en hoe zij de huidige situatie ervaren.

En ten tweede, sense-making, als het hele team weer bij elkaar komt. Wat voor betekenis geven we aan de grote variëteit van observaties en de gouden momenten van inzicht waar mensen mee terug komen.

Voor dit tweede aspect hebben we een variëteit aan methodieken ter beschikking waaronder scenario-denken, systeemdenken en vele andere daaraan gerelateerde methodieken. In ons werk nijgen we er echter toe om een methode het meest te gebruiken en dat is het Social Presencing Theater.

En wel om de volgende redenen.

Allereerst omdat het snel werkt. Het maakt het mogelijk om dit werk in een heel korte tijd te doen. En dat is veel waard, vooral als je onder een bepaalde tijdsdruk werkt en met een beperkt budget.

Ten tweede, het is diepgaand.

Het gaat heel snel naar de essentie van de situatie.

Niet alleen door de aan de open mind verbonden intellectuele complexiteit aan de oppervlakte te brengen maar ook door tot de emotionele complexiteit die speelt bij de stakeholders door te dringen en die aan de oppervlakte te brengen.

Ten derde, het creëert een taal waardoor het systeem zichzelf gaat waarnemen en zien. En dat is op vele manieren de kern van ons ontwikkelingswerk.

Wanneer dat gebeurt, wanneer in een microkosmos van het systeem de microkosmos het systeem waarneemt of wanneer het systeem zichzelf waarneemt en ziet, dan creëert dat de conditie voor het hele veld om naar een ander niveau van bewustzijn te bewegen en om vernieuwingen en nieuwe samenwerkingsverbanden, die daarvoor niet mogelijk waren, te lanceren.

Dat is de reden waarom we vaak Sociaal Presencing Theater, en de op een later moment in deze module te introduceren 4D mapping oefening, gebruiken.

In de volgende video's zal mijn collega en medeoprichter van het Presencing Instituut, Arawana Hayashi, dit werk verder presenteren. Arawana Hayashi leidt dit werk en heeft het Social Presencing Theater gecreëerd als een nieuwe technologie in onze aanpak.

Zij zal iets delen over de context die heeft geleid tot de ontwikkeling van de methode en de oefeningen. Zij zal jullie door een aantal oefening heen begeleiden die jullie helpen om een aantal van deze oefeningen te gebruiken in de praktijk van jullie eigen organisaties.